

Vandaag in plaats van de gebruikelijke column een herinnering aan Servaas...

Een mooi mens is niet meer...

Wat rest, zijn de ongelooflijk vele, mooie herinneringen die hij achterlaat.

Om hem te omschrijven kom ik superlatieven tekort.

Buiten zijn inzet voor de gemeenschap, ons dorpje Grubbenvorst, de politiek was hij zeer betrokken bij de mens persoonlijk. Iedereen kon bij hem aankloppen, was welkom. Niets was onmogelijk voor hem.

Ik leerde hem kennen toen ik het wilde plan had opgevat iets te gaan doen voor kinderoncologie. Al mijn pogingen om geld bijeen te verzamelen leken te mislukken. Servaas stak echter zijn schouders onder dit project en in korte tijd wist hij een heel dorp, de omliggende gemeenten en ja zelfs Nederland te motiveren, enthousiast te

krijgen. Creatief en onvermoeibaar stuurde hij alles aan. Maar meer nog dan dat was hij mijn mentor, mijn motivator, mijn rots in de branding toen ik onderweg was en ik menigmaal het op wilde geven door de bar slechte weersomstandigheden. Trouw belde hij mij iedere avond na weer een barre dag fietsen door ijskoud Nederland. Zijn betrokkenheid, bezorgdheid om mij en humor gaven mij dan weer de moed om nog maar een dag te fietsen.

Dat hij tijdens mijn fietstocht zelf door zwaar weer trok vanwege de slechte berichten over zijn gezondheid, hield hij angstvallig voor mij verborgen. Altijd weer zichzelf wegcijferend om anderen te ontzien.

De terugkomst in Grubbenvorst zal ik nooit vergeten. Het geweldige onthaal dat Servaas geregeld had liet zien hoe hecht onze gemeenschap is.

Onze omhelzing op de veerboot waarbij hij niet langer voor zich kon houden dat wij nu lotgenoten waren was een van de meest emotionele momenten in mijn leven. God wat had ik hem dat willen besparen.

Onze band werd daardoor nog hechter en na de fietstocht bleef hij mij volgen en betrekken in de gemeenschap. Kom er bij was een van de eerste clubjes waar hij mij enthousiast voor maakte. Daarna volgde een lidmaatschap en een plek op de lijst bij de Partij van de Arbeid. Hij was er van overtuigd dat ik een stemmentrekker was. Een politieke carrière was echter niet voor mij weggelegd en dat deed hem pijn. Daarna kreeg ik een plekje in Grubbenvorst Online als columnist, iets wat mij meer op het lijf geschreven was.

Wat hebben we prettig samengewerkt en wat voelde ik me bij alles gesteund door Servaas. Hoewel hij me regelmatig ongezoeten de waarheid kon vertellen, hebben we ook heel wat afgelachen samen en gaf hij me altijd het gevoel dat ik er bij hoorde. Hij was mijn motivator, vriend, lotgenoot en ik ben hem dankbaar voor alles wat hij voor mij heeft betekend.

Ik wens de familie heel veel sterkte bij het enorme verlies van deze lieve man, vader, schoonvader en opa. Hopelijk geven de vele mooie herinneringen aan hem, hen de kracht om dit verlies te verwerken.

Servaas

Humanist, mooi mens, kartrekker, motivator, rechtschapen, in hart en ziel PvdA-er, gemeenschapsmens, betrokken, humoristisch, vriend, geliefd...

Wat zal ik je missen!

